

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/206/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617204496
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5617204496.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Jána Burika, v spore žalobcu BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s. r. o., so sídlom Martinčekova 13, Bratislava, IČO: 50 361 368 proti žalovanému D. T. nar. XX. XX. XXXX, bytom T. B., Q., Q. J. XXX/XX, v spore o zaplatenie 1 948,19 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 10Csp/94/2017-131 zo dňa 28. februára 2018, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšnej časti zamietol, ako aj vo výroku o trovách konania, potvrdzuje.

Vo výroku, ktorým súd konanie o zaplatenie úrokov vo výške 500 eur zastavil, odvolaním nenapadnutom, ponechal rozsudok nedotknutý.

Žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1) Napadnutým rozsudkom súd konanie o zaplatenie úrokov vo výške 500 eur zastavil, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2) Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytol žalovanému úver, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v mesačných splátkach, spolu s dojednaným úrokom. Povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v zmysle zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, je údaj o dobe trvania zmluvy. Absenciu uvedeného údaju zákonné ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru. V zmluve o úvere, uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, údaj o dobe trvania zmluvy absentoval. Povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskou úvere je, v zmysle zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V zmysle zákonného ustanovenia § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch, sa celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú pritom všetky náklady, vrátane úrokov, provízií, dane a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Celkové náklady spotrebiteľa sú teda rozdielnou veličinou oproti celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ktorá je tvorená súčtom samotného spotrebiteľského úveru (v danom prípade 2000 eur) a celkových nákladov spotrebiteľa, t. j. najmä sumou úrokov a poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Zmluva

o úvere, uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, však údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, neobsahovala. Zmluva obsahovala len údaj o celkovej výške nákladov spotrebiteľa na spotrebiteľský úver. Zákonné ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch sankcionuje absenciu údaju o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Keďže žalovaný zaplatil právnemu predchodcovi žalobcu, resp. žalobcovi, spolu 2 195,96 eur, splnil si všetky záväzky zo zmluvy o úvere, a preto žalobcovi neprislúchalo právo na zaplatenie žiadneho plnenia. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 CSP.

3) Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a navrhol, aby súd rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne rozhodnutie zmenil a žalobe vyhovel. Pokiaľ sa týka odôvodnenia súdu týkajúceho sa absencie údaja o dobe trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, v tomto poukazuje na skutočnosť, že toto tvrdenie súdu je zjavne nepravdivé, doba trvania zmluvy je v zmluve o úvere riadne uvedená, a to v čl. 3, bod 1 zmluvy, v kolónke „Počet mes. splátok“, ktorá bola dohodnutá na 60 mesiacov, a to od 15.06.2013 uvedenom v kolónke „Dátum prvej platby do“, pričom termín konečnej splatnosti úveru bol uvedený v kolónke „Dátum koneč. splatnosti“, ktorý bol stanovený na deň 15.05.2018. Pokiaľ sa týka celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, žalobca uvádza, že celkovú čiastku úveru (celkovú výšku nákladov) tvorí súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom, pričom o tejto skutočnosti bol žalovaný oboznámený v samotnej zmluve v časti 3. Podotkol, že údaj o výške poskytnutého úveru, ako aj celkovej výške nákladov zmluva o úvere obsahuje, pričom takýto výklad súdu je, podľa právneho názoru žalobcu, šikanóznym uplatňovaním práva a prílišným formalizmom. Aj s poukazom na rozsudok SD EÚ vo veci C-42/15 mal za to, že samotné číselné neuvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nemožno sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou zmluvy o úvere, nakoľko celková čiastka úveru je zo zmluvy jednoznačne identifikovateľná banálnym matematickým súčtom výšky poskytnutého úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, ktoré zmluva obsahuje. Súd si jednoduchým vynásobením určil celkovú výšku nákladov tak, že vynásobil počet mesačných splátok uvedených na úverovej zmluve krát výška mesačnej splátky. Uvedený prepočet však nie je v žiadnom prípade správny. Súd však neprepočítaval celkovú výšku nákladov na základe skutočností vyplývajúcich zo zmluvy a zákona, pričom ak by tak bol býval spravil, tak by mu vyšla presná suma, nakoľko niekoľko posledná splátka je v nižšej sume, ako bola mesačná splátka úveru. Podľa právneho názoru žalobcu je predmetné rozhodnutie vo svojom odôvodnení nepreskúmateľné. Základom odôvodnenia súdneho rozhodnutia sú tie tvrdenia, ktorými súd podopiera svoj záver. Požiadavky na odôvodnenie rozhodnutia súdu sú požiadavky na argumentáciu v odôvodnení, pričom ide o také pravidlá argumentácie, ktoré musia byť dodržané v každom súdnom rozhodnutí. S poukazom na viaceré rozhodnutia ÚS SR poukázal na to, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Pokiaľ išlo o aplikáciu ustanovení Občianskeho zákonníka na plynutie premlčacej doby, resp. aplikáciu ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa poukázal na skutočnosť, že článkom II. bodom 1. zákona č. 102/2014 Z. z., o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov, došlo k novelizácii ustanovenia § 52 odsek 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. Na toto ustanovenie sa vzťahuje zákaz retroaktivity, a teda nie je možné toto ustanovenie aplikovať na vzťahy, ktoré vznikli pred 01.04.2015, v opačnom prípade by došlo k porušeniu základných princípov nášho právneho poriadku. Zdôraznil, že ochrana spotrebiteľa má svoje limity, pričom ochranu spotrebiteľa nemožno ponímať ako obranu proti ľahkovážnosti a nezodpovednosti. Súdny sú povinné skúmať konkrétne okolnosti uzatvorenia zmluvy, aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nie je možné chápať ako obranu jeho ľahkomyselnosti a nezodpovednosti. Žalobca uzavrel zmluvu dobrovoľne, bez pripomienok a nátlaku.

4) Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

5) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým súd žalobu v ostatnej časti zamietol, ako aj vo výroku o trovách, podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Vo výroku, ktorým konanie zastavil, ponechal rozhodnutie nedotknuté.

6) Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v

takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP), keď ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

7) V danom prípade sa odvolací súd mohol, aspoň formálne stotožniť s názorom odvolateľa o tom, že pokiaľ ide o náležitosti zmluvy, ktoré zákon vyžaduje, t. j. dátum konečnej splatnosti, ako aj dobu trvania zmluvy, bol naozaj v zmluve dohodnutý (v zmluve je označená doba trvania na obdobie 5 rokov a konečný dátum splatnosti je 15.05.2018). Zároveň bolo však nutné dodať, že pokiaľ odvolateľ poukázal na výpočet RPMN a skutočnosť, že výška splátok nie je stála, t. j. nie je taká ako bolo dohodnuté v zmluve, keď v poradí 1. - 58. splátka je v dohodnutej výške 59 eur, 59. splátka vo výške 30,59 eur a 60. splátka vo výške 0 eur, musel aj odvolací súd nevyhnutne dospieť k záveru, že predložená zmluva o úvere neobsahuje pravdivý údaj ani o počte splátok, výške splátok, dobe trvania zmluvy a ani konečnej splatnosti.

8) Ako vyplýva (aj z argumentácie odvolateľa) fakticky je splátok 59, pričom aj posledná nie je vo výške, na ktorú sa dohodli právny predchodca žalobcu a žalovaný, t. j. na sume 59 eur. Odvolateľ uvádza, že v poradí 60. splátka je vo výške 0 eur, no takúto „splátku“ nie je možné považovať za splátku, nakoľko žalovaný v čase splatnosti tejto „splátky“ má už dlh voči veriteľovi splatený. Teda ku konečnej splatnosti nedochádza 15.05.2018, ale o mesiac skôr, t. j. 15.04.2018 a takisto splátok nie je 60, ale len 59 a doba trvania nie je 5 rokov (60 mesiacov), ale iba 59 mesiacov.

9) Vzhľadom na uvedené mal súd za to, že v zmluve naozaj absentuje pravdivý údaj o dobe trvania zmluvy, ako aj konečnej splatnosti úveru, čo samo o sebe činí úver bezúročným a bez poplatkov (v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch). Následne sa aj odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, na ktorý v ďalšom odkazuje.

10) Žalobca ďalej namietal nedostatok odôvodnenia rozhodnutia. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie týkajúce sa žalobcom v odvolaní namietaných skutočností, je vyčerpávajúce, správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalobca sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožnil, neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré sú na túto časť rozhodnutia kladené. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobe nevyhovel.

11) Takisto nebolo možné konštatovať porušenie práva na spravodlivý súdny proces, nakoľko súd prvej inštancie konal v zákonom stanovených hraniciach a dbal na to, aby mohli strany konania uplatňovať svoje procesné práva. Odvolateľ ani konkrétne nepopísal, akým konaním mal súd prvej inštancie porušiť právo na spravodlivý súdny proces.

12) Pokiaľ mal odvolateľ za to, že nie je možné aplikovať na daný prípad ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s týmto názorom sa odvolací súd nestotožnil. Slovenská súdna prax v súčasnej dobe zastáva názor, že právna úprava chrániaca spotrebiteľa odôvodňuje aplikáciu ustanovenia (v duálnom režime, tak podľa Obchodného, ako aj Občianskeho zákonníka), ktoré by mohlo byť pre spotrebiteľa (v určitej konkrétnej situácii) výhodnejšie. Teda v prípade, ak je ustanovenie Občianskeho zákonníka pre spotrebiteľa prijateľnejším súd aplikuje toto ustanovenie. V uvedenom kontexte zákonodarca reagoval novelizáciou ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (posledná veta). Podľa tohto ustanovenia sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou (rozhodnutie NS SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014, či rozhodnutie NS SR z 26. novembra 2015, sp. zn. 4 MCdo 17/2014).

13) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalovaný, aj keď ostal v odvolacom konaní nečinný, mal v ňom úspech, preto by mal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Vzhľadom na jeho nečinnosť v odvolacom konaní mu súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (návrh nepodal a zo spisu mu trovy nevyplývajú).

14) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).